

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Άριθμός 24

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

21-06-2026

Συνεχίζουμε, αδελφοί μου, Θεοῦ θέλοντος, τήν ἀναφορά μας σχετικά μέ τούς χριστιανικούς τύπους καί συμβολισμούς, πού προτυπώνουν γεγονότα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

δ) Ἡ Ἐκκλησία μας στίς δοκιμασίες καί στή δόξα τοῦ παγκάλου Ἰωσήφ, εἶδε τά Πάθη καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Γέν. 37,28). Ὁ Ἰωσήφ ἦταν ἀγαπητός υἱός τοῦ Ἰακώβ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ἀγαπητός Υἱός τοῦ Θεοῦ (Ματθ. 3,17). Τόν Ἰωσήφ φθόνησαν καί κακομεταχειρίσθηκαν τά ἀδελφία του, τόν Ἰησοῦ Χριστό παρέδωσαν οἱ Ἀρχιερεῖς ἀπό φθόνο στόν Πιλάτο (Μάρκ. 15,10). Ὁ Ἰωσήφ πειράζεται ἀπό τόν σατανᾶ, ἀλλά τόν νίκησε (Δευτερ. 6, 16-180). Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἄφησε τόν σατανᾶ νά τόν βάλει σέ πειρασμό, ἀλλά τόν νίκησε (Ματθ. 4, 1-11).

ε) Τό ὄραμα τοῦ Μωϋσῆ μέ τή φλεγόμενη καί μή καιόμενη βᾶτο, ὅπου ὁ Μωϋσῆς λύνει τά σανδάλιά του, γίνεται τύπος τοῦ χριστιανοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἐν ὥρᾳ προσευχῆς, ἀποβάλλει κάθε μέριμνα βιοτική. «Μωϋσῆ, μήν πλησιάσεις ἐδῶ· βγάλε τά σανδάλιά σου ἀπό τά πόδια σου· γιατί ὁ τόπος ὅπου στέκεσαι εἶναι ἱερός (Ἐξοδ. 3, 4).

στ) Τό Πάσχα τῶν Ἑβραίων προεικονίζει τό Χριστιανικό Πάσχα. Ἐκεῖνο ἐλευθέρωσε τούς Ἑβραίους ἀπό τήν αἰχμαλωσία τῶν Αἰγυπτίων. Τό χριστιανικό Πάσχα χάρισε σπουδαιότερη ἀπελευθέρωση. Ἐσπασε τά δεσμά τῆς ἀμαρτίας καί μᾶς ὁδήγησε στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. «Καί γάρ τό Πάσχα ἡμῶν ὑπέρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός» (Α' Κορ. 5, 7). «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ» (Ψαλμ. 117, 24). Στό Ἰουδαϊκό Πάσχα τό αἷμα τοῦ ἀμνοῦ ἔσωσε τούς Ἰσραηλίτες. Στό χριστιανικό Πάσχα λυτρωθήκαμε μέ τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ (Α' Πέτρο. 1,19). Κατά τό Πάσχα τῆς Ἐξόδου (Ἐξ. 12, 1-28) μόνο Ἰσραηλίτες ἔφαγαν ἀπό τόν πασχαλινό ἀμνό. Στό χριστιανικό Πάσχα μόνο

μέλη τῆς Ἐκκλησίας καί καθαροί στήν ψυχή κοινωνοῦν τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Κυρίου. Κατά τό Πάσχα τῆς Ἐξόδου τῶν Ἑβραίων τά ὄστα τοῦ ἀμνοῦ δέν ἔσπασαν. Στή σταύρωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ «οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τά σκέλη...», ἵνα ἡ γραφή πληρωθῆ, ὅσοῦν οὐ συντριβῆσεται αὐτοῦ (Ἰω. 19,33-36).

ζ) Ἡ διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς θάλασσας συμβολίζει τό μυστήριο τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος (Α' Κορ. 10,1-2). «Νεφέλη ποτέ καί θάλασσα θείου προεικόνιζε Βαπτίσματος τό θαῦμα... θάλασσα δέ ἦν τύπος ὕδατος καί νεφέλη τοῦ Πνεύματος...» (Ἀπό τήν ὑμνολογία τῶν Θεοφανείων). «Σήκωσε τό ραβδί σου καί ἄπλωσε τό χέρι σου πάνω ἀπό τή θάλασσα καί κόψε την στά δύο» (Ἐξ. 14,16). Οἱ Ἰσραηλίτες δόξασαν τόν Θεό, πού ἔγινε βοηθός καί σκεπαστής τους... Ἡ Μαριάμ, ἀδελφή τοῦ Μωϋσῆ καί τοῦ Ααρών, κρατῶντας τό τύμπανο, δοξολόγησε τόν Θεό «Ψάλτε στόν Κύριο, γιατί δοξάστηκε θριαμβευτικά. Τόν ἵππο καί τόν ἀναβάτη ἔρριξε στήν θάλασσα» (Ἐξ. 15, 21). Ὑστερα ἀπό αἰῶνες, ἡ Μαριάμ τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἡ Παναγία, θά ψάλλει τόν ὕμνο: «Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τόν Κύριον...» (Λουκ. 1,46-55). Οἱ ἁμαρτίες μας, σάν ἄλλα ὑδάτινα τείχη, μᾶς ἐμπόδισαν νά περάσουμε ἀπό τήν αἰχμαλωσία τῆς ἁμαρτίας στήν Χαναάν τῆς Χάρης τοῦ Θεοῦ. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως ὁ Μωϋσῆς, ἀνοιξε τό δρόμο τῆς σωτηρίας μας.

η) Τό θαῦμα στή λίμνη Μερρᾶ, ὅπου ὁ Μωϋσῆς μέ διαταγή τοῦ Θεοῦ, γλύκανε τά νερά ἐκεῖνα βυθίζοντας ἕνα κομμάτι ξύλο (Ἐξ. 15, 25). Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας εἶδαν τόν Τίμιο Σταυρό, πού ἀγιάζει τό νερό τοῦ Ἁγιασμοῦ καί τοῦ Βαπτίσματος. Στήν εὐχή τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ ὁ ἱερέας λέγει: «Σήμερον τό πικρόν ὕδωρ, τό ἐπί Μωϋσέως τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ ...». Ἀλλά καί τό μάννα εἶναι σύμβολο τῆς Θείας Εὐχαριστίας. Ὁ Κύριος διαβεβαίωσε ὅτι εἶναι «ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς» (Ἰω. 6, 31).

θ) Ἡ μάχη μέ τούς Ἀμαληκῖτες (Ἐξ. 17, 8), ὅπου ὁ Μωϋσῆς, πάνω στόν λόφο, εἶχε τά χέρια ἀπλωμένα, μέ τήν βοήθεια τοῦ Ααρών καί τοῦ Ὠρ, σέ σχῆμα σταυροῦ, εἶναι τύπος τῆς Σταυρώσεως τοῦ Κυρίου. «Καί καθώς Μωϋσῆς ὕψωσε τόν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν

μή ἀπόληται, ἀλλ' ἔχει ζωὴν αἰώνιον» (Ιω. 3,17). Ὁ Τερτυλλιανός γράφει: «Ὁ Μωυσῆς προσευχόταν μέ ἀπλωμένα τά χέρια, γιατί καί ὁ Κύριος ἔπρεπε νά ἀπλώσει τά χέρια Του στό Σταυρό, μέ τόν ὁποῖο νίκησε τόν σατανᾶ». «Μωϋσῆς προετύπουν σε, χειῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καί κατατροπούμενος, Ἀμαλήκ τόν τύραννον, Σταυρέ τίμιε» (Ὑμνολογία Ὑψώσεως Τιμίου Σταυροῦ).

ι) Ὁ Δαβίδ ἔγινε ὁ τύπος τοῦ ἰδανικοῦ Βασιλέα, τοῦ Μεσσία. Τόν προεφήτευσε καί περιέγραψε τά παθήματα καί τή δόξα Του μέ τούς Ψαλμούς του. Πολλά ἀπό τά συμβάντα τῆς ζωῆς τοῦ Δαβίδ ἔχουν ἀναφορά καί στή ζωή τοῦ Κυρίου. Γεννήθηκε στή Βηθλεέμ. Καταδιώχθηκε ἄδικα ἀπό τόν Σαούλ. Ἀγαποῦσε τούς ἐχθρούς του καί εἰλικρινά τούς συγχωροῦσε. Τά βάσανα τόν κατέληξαν σέ δόξα. Ἦταν Βασιλέας, Κριτής καί Προφήτης. Οἱ Πατέρες λέγουν ὅτι ὁ 23^{ος} Ψαλμός μέ τούς στίχους «Ἄρατε πύλας...» κηρύττει τήν Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ. «Κύριε, ἀναλαμβανομένου σου ὄθεν οὐκ ἐχωρίσθης, αἱ στρατιαί τῶν ἀγγέλων... ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόων... Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καί εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεύς τῆς Δόξης» (Ὑμνολογία τῆς Ἀναλήψεως). Καί ὁ Σολομών συμβολίζει τήν δόξα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ (Γ' Βασιλ. 3,7-9).

ια) Ὁ Προφήτης Ἡλίας εἶναι τύπος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἡλίας ὁ Θεσβίτης ἦταν Προφήτης. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι Προφήτης σέ ἀπόλυτο βαθμό. Ὁ Ἡλίας ἀνάστησε τόν υἱό τῆς χήρας στήν πόλη Σάρεπτα (Γ' Βασιλ. 17,21-22). Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀνάστησε τόν υἱό τῆς χήρας στήν Ναϊν (Λουκ. 7,11-17). Ὁ Ἡλίας πολλαπλασίασε τό ἀλεύρι καί τό λάδι. Ὁ Κύριος πολλαπλασίασε τούς ἄρτους (Ματθ. 14,13-21 καί 15,32-39). Ὁ Ἡλίας καταδιώχθηκε καί μισήθηκε μέχρι θανάτου. Ὁ Κύριος λέγει: «Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου, ἕως θανάτου» (Ματθ. 26,38). Ὁ Ἡλίας ἐνισχύθηκε ἀπό τόν ἄγγελο. Στόν Κύριο «ᾠφθη αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτόν» (Λουκ. 22,43). Τέλος ὁ Ἡλίας ἀναλήφθηκε μέ πύρινη ἄμαξα στόν οὐρανό ἐνώπιον τοῦ διαδόχου του Ἐλισσαίου. Καί ὁ Κύριος κατά τήν εἰς τούς οὐρανοὺς Θεία Ἀνάληψη, «ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτόν αὐτούς διέστη ἀπ' αὐτῶν καί ἀνεφέρετο εἰς τόν οὐρανόν» (Λουκ. 24,51).

Θά συνεχίσωμε ὁμως, σύν Θεῷ, στό ἐπόμενο κήρυγμα. ΑΜΗΝ!